

Η Ελιά στα αρχαία χρόνια

Ο μύθος της Αθηνάς και του Ποσειδώνα

Η Αθηνά και ο Ποσειδώνας μάλωσαν κάποτε γιατί και οι δύο ήθελαν να γίνουν προστάτες της ίδια πόλης, της Αθήνας. Για να βγουν από τη δύσκολη θέση συμφώνησαν ότι όποιος από τους δύο χάριζε πιο ωφέλιμο δώρο στην πόλη, αυτός θα είχε και την προστασία της στο μέλλον. Έτσι πάνω στην ακρόπολη, ο Ποσειδώνας χτύπησε με την τρίαινά του το βράχο και αμέσως δημιουργήθηκε μια πηγή με αλμυρό νερό.

Ελιά: από το δέντρο στο ... πιάτο μας.

Όταν όμως, ήρθε η σειρά της Αθηνάς, η έξυπνη θεά έκανε να φυτρώσει στα σημάδια της τρίαινας του Ποσειδώνα, η πρώτη ελιά του κόσμου. Οι υπόλοιποι θεοί αποφάσισαν ότι αυτό το δώρο, που προέτρεπε τους ανθρώπους να καλλιεργούν τη γη και συμβόλιζε την ειρήνη, ήταν το καλύτερο για την πόλη. Έτσι, η Αθηνά έγινε προστάτιδα της πόλης που πήρε τελικά και το όνομά της. Για να την τιμήσουν, οι Αθηναίοι έκτισαν πάνω στο βράχο της Ακρόπολης τον Παρθενώνα, ένα ναό αφιερωμένο στην Αθηνά και διοργανώνουν μεγαλοπρεπείς γιορτές τα Παναθήναια.

Ελιά: από το δέντρο στο ... πιάτο μας

Οι αρχαίοι Έλληνες χρησιμοποιούσαν το ελαιόλαδο:

- καθημερινά στη διατροφή τους
- στις θρησκευτικές τελετές
- στον καλλωπισμό του σώματος
- στην παρασκευή θεραπευτικών αλοιφών.

Ελιά: από το δέντρο στο ... πιάτο μας

Τα κλαδιά της ελιάς έγιναν στεφάνια για να στεφανώνουν τους νικητές των Ολυμπιακών αγώνων. Κότινος λεγόταν το στεφάνι του ολυμπιονίκη. Τον κότινο έκοβε πάντα από την «Καλλιστέφανο» ελιά ένα μικρό αγόρι, του οποίου ζούσαν και οι δύο γονείς. Το παιδί αυτό πήγαινε στην ελιά και έκοβε με χρυσό ψαλίδι τόσα ακριβώς κλαδιά όσα και τα αγωνίσματα των Ολυμπιακών αγώνων. Έπειτα τα πήγαινε στο ναό της θεάς Ήρας, όπου και τα τοποθετούσε πάνω σε χρυσελεφάντινη τράπεζα.

Ελιά: από το δέντρο στο ... πιάτο μας.

Ελιά: από το δέντρο στο ... πιάτο μας.

Το κλαδί ελιάς που κρατούσε ένα περιστέρι
ήταν για τον Νώε το σημάδι ότι η ανθρώπινη
ζωή θα ξανάρχιζε στη γη, μετά τον βιβλικό
κατακλυσμό.

Ελιά: από το δέντρο στο ... πιάτο μας